

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 1919, sp. zn. Kr I 71/19

Číslo: 27/1919

Právní věta:

Osvojení si věci, zapomenutých cestujícími v železničním voze, není podvodem (zatajením nálezu), nýbrž krádeží.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 19.03.1919

Spisová značka: Kr I 71/19

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný uznán byl vinným zločinem krádeže, poněvadž si balíček s předměty v ceně více než 200 K. Marií K. za železniční jízdy v oddělení železničního vozu zapomenutý, přivlastnil.

Po stránce meritální vytýká zmateční stížnost rozsudku, že obžalovaný neměl býti odsouzen pro zločin krádeže, nýbrž pro zločin podvodu zatajením nálezu. Poškozená od okamžiku, kdy železniční oddělení opustila, nebyla prý více v držbě balíčku a pozbyla své držby nejpozději tehdy, když obžalovaný balíček sebou odnesl. Ve směru posléze uvedeném přehlíží zmateční stížnost, že zločin spáchán byl již dříve, než obžalovaný železniční vůz opustil, totiž již tenkrát, když schovav balík do svého koše v úmyslu, aby si jej přivlastnil, v cestě své pokračoval. Až do toho okamžiku byla však poškozená nepochybně v držení svého balíčku. Nejednalo se totiž, jak zmateční stížnost neprávem za to má, o věc z t r a c e n o u, nýbrž o věc v oddílu železničním z a p o m e n u t o u. Tím, že poškozená železniční vůz opustila, zanechavši tam opomenutím balíček, byl sice bezprostředně výkon držby její přechodně zastaven, držba sama však nepominula. Dle železniční instrukce č. XIII. z roku 1890 § 3 jsou železniční zřízení zavázáni, aby předměty cestujícími v místnostech železničních neb v železničních vozech zanechané v nejbližší stanici odevzdali. Dle § 4 této instrukce sluší každý vlak, v němž osoby byly dopravovány, po dojití do konečné stanice po zanechaných předmětech spolehlivě prohledati a nalezené předměty na železničním úřadě odevzdati. Předměty tyto, pokud se týče, jedná-li se o předmět rychlé zkáze podléhající, peníz za ně vytěžený prodejem, uschovávají se nejméně tři měsíce ve sběrnách a mohou do té doby majiteli, již se řádně legitimovali, býti reklamovány (§ 11). Instrukce rozlišuje v § 12 výslovně mezi předměty ztracenými a předměty

zapomenutými, to jest takovými, jež se na místě reklamantem určitě označeném anebo ku složení dotyčných předmětů určeném našly; jen za předměty prvu uvedené dlužno složit reklamantem 10 proc. nálezné, předměty toliko zapomenuté vydávají se reklamantovi bez nálezného. Z předpisů těchto jest patrné, že byť i majitel zapomenutého předmětu opuštěním železničního vozu v bezprostředním vykonávání své držby byl omezen, přece v držbě své vůlí, jí se nevzdati a předmět zapomenutí u správy železnice reklamovati, se zachovává, poněvadž právě až do reklamace železniční správa jeho jménem držbu vykonává. Nelze tudíž shledati v tom nesprávné použití zákona, když rozsudek v odpor vzatý v přivlastnění balíčku obžalovaným neshledal pouhý podvod, nýbrž je jako zločin krádeže kvalifikoval. poškozenej také v přítomném případě zapomenutý balíček, seznavši své opomenutí, u správy železnice reklamovala, což vedlo ku odkrytí trestného jednání obžalovaného. Bylo tudíž zmatečnej stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.